

at de i § 6 indeholdte Bestemmelser ere opfyldte — ikke saaledes, at han skal paasee, om det er god Kost, billig Fragt o. s. v., thi det kommer slet ikke ham ved, men er overladt til Contractsfriheden, men saaledes, at han forviser sig om, at de Paabud, som ere givne i § 6 om, hvad der skal indeholdes i Contracten, ogsaa virkelig ere opfyldte. Jeg siger og gjen tager, at enten er dette allerede en ligefrem Selvfølge, eller, hvis det ikke er det, saa kan det dog ikke staae istedetfor blot at sige, at Politimesteren skal give en Paategning, der muligt kun kommer til at lyde paa: „Jeg har seet Contracten; den er mig foreviist“, at fastsætte, at han inden han giver sin Paategning, skal forvisse sig om, at Loven er opfyldt. Dette mener jeg er i høieste Grad hensigtsmæssigt, og uden dette vil Loven blive bethydningsløs. Jeg har derfor heller ikke paa nogen Maade sagt, som det ærede Mindretal (Melchior) meente, at denne hele Dissens er uden al Betydning. Men jeg har sagt, at den Forbring, at Udvandrerens, eller at Udvandringsagenten — det Spørgsmaal, hvilken af dem der skal indlevere Contracten, skal jeg ikke i dette Døielik indlade mig paa — skal indlevere Contracten til Politimesteren, ikke er nogen stor Forbring. Denne Forbring, der stilles i selve Lovudkastet, og uden hvilken hele Loven vilde blive aldeles intetsigende, hænger sammen med Tilveiebringelsen af en saadan Contract, som staaer under offentlig Control, og uden den vilde det Hele være til ingen Verdens Nytte. At Forbringingen ikke vil medføre praktiske Vanskeligheder, har jeg blandt Andet paaviist ved at anføre, at det Første, som en saadan Agent vil gjøre, naturligtvis vil være at affatte en Formular, hvorved han antager, at Loven vil være fyldestgjort, som han foreviser for Politimesteren, ligesom dernæst at besørge en engelsk Oversættelse, med Hensyn til hvilken Politimesteren da eengang for Alle vil forvisse sig om, at det er en rigtig Oversættelse. Politimesteren vil saa senere ikke have Andet at gjøre end at forvisse sig om, at de blanke Steder i den trykte Formular ere udfyldte. Men dette er, som sagt, nødvendigt, thi ellers er det Hele til ingen Verdens Nytte. — Det ærede dissentierende Medlem (Melchior) har talt om

Ophævelsen af Paslovgivningen og har sagt, at der her i Virkeligheden ikke var Tale om Andet end om at løse Pas. Jeg svarer hertil, at man har ophævet Paslovgivningen for de sædvanlige Rejsendes Besordring fra det ene Sted til det andet, endog saa til transatlantiske Steder, fordi Bestemmelserne derom kun vare til Byrde og ikke til Nytte, medens man derimod hos os og i alle andre Lande, og først og fremmest i England, hvor man, saavidt jeg veed, aldrig har kjendt Pas — i alt Fald ikke i nogen Kuleventes Minde — har anseet det for nødvendigt at indføre saadanne Pas — jeg kan gjerne kalde dem saaledes — som dem, hvorom der her er Tale, eller contractmæssige Bestemmelser, hvori der skulle indeholdes visse Ting. Det ærede Medlem sagde, at der her ikke var Tale om Andet end om at løse Dampskibsbillet. Men det er jo netop, fordi denne Løsen-Dampskibsbillet har kastet mange Mennesker i Alverne paa Stygler, hvorved de have tabt deres Belsærd og i mange Tilfælde deres Liv, netop fordi man vil, at der ikke skal kunne drives en saadan Trafik ved blot at løse Dampskibsbillet, at Lovudkastet gaaer ud paa, at der ikke blot skal løses simple Passageersedler, men at der skal oprettes formelig skriftlig Contract paa Dansk med en engelsk Oversættelse, som indeholder Besvarelsen af en heel Række af Spørgsmaal. Nu siger man vel dernæst, at Politimesteren jo, naar han blot faaer en Gjenpart af Contracten, kan paasee det Fornødne, men jeg svarer dertil for det Første, at en Politimester, naar der ikke var bestemt Andet end, at en Gjenpart skulde afleveres, maatte have Meget mindre at bestille, end Tilfældet er, dersom han skulde sætte sig hen og gruble over disse Gjenparter — nei, de vilde blive henlagte ulæste i Archivet —, og dernæst spørger jeg, hvilken Garanti man selv om Politimesteren ogsaa gav sig til at studere disse Gjenparter, vilde have for, at Gjenparten stemmede med Originalen, der var paa Veien til New-York, og som jo kunde være af et heelt andet Indhold. Hvad nytter det at sige, at visse Bestemmelser ikke bør optages i Contracten, naar Politimesteren, som skal føre Controllen dermed, kun faaer en Gjenpart, som han lige saa godt kan rive i Stykker